

Verninge (Jensen-Sønderup) har kunnet holde paa noget saadant, da det vilde medføre et uendeligt Omsvøb og en uendelig Forsinkelse af Afgørelsen af de forsikredes Sager. Det ærede Medlem ved jo, at det i mange Tilfælde er overordentlig vanskeligt at faa opklaret, hvilken Kommune der er Forsørgelseskommune. Hvis denne Bestemmelse var blevet staaende, vilde altsaa i mange Tilfælde et Erstatningsspørgsmaal ikke kunne finde sin Afgørelse og den tilskadekomne ikke kunne faa sin Erstatning, før man havde fundet hans Forsørgelseskommune, noget, som undertiden kan vare et Aar eller mere. Og dernæst ligger der i Arbejderforsikrings-Raadets egen Praksis, nemlig at spørge Opholdskommunen, naar der er Tvivl til Stede, tilstrækkelig Garanti for, at man faar at vide, hvorledes den vedkommende Mand er; er det nogen Tid siden, han har forladt sin Forsørgelseskommune, ved jo Opholdskommunen bedre Besked med hans Forhold. I Kravet om en Erklæring fra Forsørgelseskommunen ligger der noget andet end Varetagelsen af de forsikredes Interesser, og derfor har jeg ment, at det var meget heldigt, at man ikke altid krævede den.

Jeg takker alle de ærede Ordførere og Udvalgets Ordfører først og fremmest for den Tilslutning til Lovforslaget, som de har givet Udtryk, og dernæst for den stærke Fremhævelse af Lovforslagets Betydning. Ja, Lovforslaget har aldeles utvivlsomt stor Betydning; dette kan jeg med Sindsro udtale, fordi Lovforslaget stammer fra Arbejderforsikrings-Raadet, og min Op-gave kun har været at føre det igennem Rigsdagen saa godt som muligt. Jeg kan med stor Sindsro sige, at Lovforslaget betyder et uhyre Fremskridt ved sin Udvidelse af Forsikringsomraadet, idet det tager 3—400,000 Arbejdere med, som før har været uden Forsikring, ved paa alle Punkter at forøge Erstatningsbeløbene, ved at gøre hele det tekniske Apparat klarere og bestemtere og ved at fjerne alle de for-tvivlede og pinlige Tvivlsspørgsmaal og Usikkerhedsspørgsmaal; tidligere var det jo ofte saaledes, at en Arbejder ikke kunde begribe, hvorfor hans Ulykkestilfælde ikke skaffede ham nogen Erstatning, naar et, som det syntes ham, ganske identisk Ulykkestilfælde skaffede en anden Arbejder Erstatning. Alt dette gør Lovforslaget til et saa betydningsfuldt Fremskridt, at det er med stor Glæde, jeg hører, at Folketinget enstemmigt godkender det foreliggende Arbejde.

Jensen-Sønderup: De Bemærkninger, som den højtærede Minister gjorde vedrørende Spørgsmaalet om Appel, forekommer mig at hvile paa en Misforstaaelse. Man har i Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger fra Landstinget, med Rette skelnet mellem Spørgsmaal, der drejer sig om Fortolkning af Loven, og om Fastsættelsen af Erstatninger, Invaliditetsafgørelser i det hele taget. Der er i Lovforslaget — det var der allerede, da det blev fremsat — Bestemmelser om, at Raadets Afgørelser i Fortolkningsspørgsmaal kan appelleres til Indenrigsministeren; man er altsaa gaaet bort fra den rent sagkyndige Domstol og gaaet over til at lade Ministeriet som saadant fortolke Loven, og da er det, vi har ment, at der for Borgerne skulde være Adgang til at faa saadanne Fortolkninger prøvet af Domstolene. Dette har man fastholdt paa mange andre Om-raader; jeg henviser navnlig til, at man angaaende Toldsager har et sagkyndigt Raad i Toldraadet til at fortolke, men hverken Toldraadets eller Finansministerens Fortolkninger skal være endelige, de skal kunne indbringes for Domstolene.

Maa jeg saa med Hensyn til det konstitutionelle Spørgsmaal sige, at for at lade Sagen gaa videre var det en nødvendig Betingelse, at der var nogenlunde Enstemmighed derom, og da navnlig at de, der havde Flertallet og Ledelsen, var enige deri. Da de imidlertid ikke fandt det forsvarligt at gaa videre, vilde jeg ikke have noget Ansvar for, at Sagens Gennemførelse nu maaske blev hindret.

Indenrigsministeren (Rode): Det er jo ikke i den Forstand en Fortolkning af Loven, Indenrigsministeriet kommer til at beskæftige sig med, naar det skal afgøre et Spørgsmaal efter Litra d., som det ærede Medlem synes at mene det. Hvis der til Indenrigsministeriet klages over en Afgørelse af, hvorvidt der foreligger et under Loven hørende Ulykkestilfælde, kan Ministeriet ikke afgøre dette ved nogen Fortolkning af Loven; det kan derimod give Raadet Lejlighed til paa ny at udtale sig, det kan fremkalde dyberegaaende Undersøgelser af dette Spørgsmaal, og det kan derefter henvise Sagen til fornyet Afgørelse af Raadet. Paa den Maade prøves Spørgsmaalet, saaledes som det bør prøves, nemlig som et ikke retligt, men et socialt og eventuelt lægevidenskabeligt Spørgsmaal.